

Jättebjörnloka, björnfloka, strätta eller kvanne?

Jättelokan, eller jättebjörnlokan som den ofta kallas, är en invasiv art som blommar i juli och som vid kontakt med huden kan ge svårläkta brännsår.

Eftersom det finns flera växter som påminner om jättelokan är det inte helt lätt att skilja dem åt. Två exempel är strättan och kvannen som till skillnad mot jättelokan är ofarliga.

Jättelokans närmaste släkting, björnflokan, kan också ge utslag om växtsaften kommer i kontakt med huden. Men björnflokan är inte invasiv och behöver därför inte bekämpas.

Så ser du skillnad

Några tips vid artbestämning är att titta på hur stor växten är, hur bladen ser ut och i vilken typ av omgivning den växer i.

Jätteloka

Höjd: Upp till fyra meter

Plats: Ängar, vägkanter

Utseende: Vita blomflockar och storflikiga blad (1 meter)

Björnfloka

Höjd: Upp till 2 meter

Plats: Ängar, vägkanter

Uteende: Vita eller gulaktiga blomflockar och bredflikiga blad

Strätta

Höjd: Upp till 2 meter

Plats: Fuktig ängsmark, stränder

Utseende: Vita eller rödaktiga blomflockar och parvisa blad med sågtandade flikar

Kvanne

Höjd: Upp till 2 meter

Plats: Längs kusten och fjällen

Utseende: Grönaktiga blomflockar och parvisa blad med sågtandade flikar

Det säkraste sättet att känna igen en jätteloka är att gå på storleken. Är den mer än två meter hög med maffiga blad och blomflockar på flera decimeter så är det troligtvis en jätteloka. Är den mindre och nättare är det förmodligen någon av de andra arterna.

Vad gör kommunen?

Kommunen bekämpar jättelokan på kommunal mark, på annan mark ansvarar markägaren själv för bekämpningen. För att hindra spridningen bör man slå av stjälkarna innan blommorna börjar fröa.